

Jeg har rigeligt at lave med at være formand for ét parti. Jeg har ikke nogen ambition om at dække flere partier i mit formandskab.

Første næstformand (Svend Auken):

Nej. Men vi går også umiddelbart over til Enhedslistens ordfører nu. Hr. Per Clausen er den næste i rækken som ordfører.

Per Clausen (EL):

Jeg kunne forstå på den sidste udveksling af synspunkter, at hr. Villy Søvndal også synes, at værdifællesskabet med Dansk Folkeparti er en smule ubekvem, og det forstår jeg sådan set meget godt.

Ellers er udgangspunktet for den her debat jo sådan set, at Danmark nu har besluttet sig for at trække sig ud af Irak, og statsministeren har jo sagt, at Danmark ville trække sig ud af Irak, når opgaven var fuldført. Nu kan vi konstatere, at det, der er sket i Irak, er, at man er gået fra et Saddam Hussein-diktatur til borgerkrig og til, at ekstremistiske fundamentalister har fået magten også i det område, hvor de danske tropper har været, men statsministeren siger, at opgaven er fuldført.

Hvis vi nu overfører det til Danmark – for i Irak kan man sige, at det var skidt, og det er blevet skidt – hvor det var halvgodt, men nu er blevet rigtig skidt, kunne statsministeren så ikke sige, at også i Danmark er opgaven fuldført, og så trække sig ud af regeringen og trække regeringen tilbage? Det synes jeg faktisk ville være et godt og konsekvent skridt.

Statsministeren har jo også mange gange erklæret klassekampen for død, og det, der så er bemærkelsesværdigt, er, at statsministerens venner fortsætter den ufortrødent. Det er jo blevet ekstra tydeligt i den seneste tid. Når De Konservative og de i dag fraværende fra Ny Alliance taler så stærkt for store skattelettelser til de rigeste, er det jo klassekamp. Men jeg indrømmer, selv om ikke alle taler så meget om det mere, at det selvfølgelig også er klassekamp, når Socialdemokraterne og venstrefløjen taler for flere penge til velfærd.

Det er jo sådan, at hvis man giver skattelettelser på mange milliarder kroner, flytter man en stor del af samfundsøkonomien fra det, vi fælles bestemmer over, til det, enkeltpersoner bestemmer over, og vi ændrer velfærden fra at være noget, vi fælles bruger og betaler over skatten – som sygehuse, børnehaver, ældrepleje – til i stedet at være noget, der betales af forsikringsord-

ninger og brugerbetaling, og som derfor bliver markedsstyret i stedet for demokratisk styret. Det betyder, at det bliver pengesedlen, ikke stemmesedlen, der afgør udviklingen i vores samfund. Det er det, der har været regeringens klare mål, siden de kom til magten. Regeringen ønsker jo at skabe et nyt Danmark, som beskæftigelsesministeren har sagt det meget tydeligt i et citat, der efterhånden er blevet folkeeje.

Samtidig kan vi jo nu se, hvordan forslag om skattelettelser fører til en kolossal omfordeling til fordel for de rigeste. Selv om Ny Alliances ambitioner om at give direktørerne en skattelettelser på over 300.000 kr., sygeplejerskerne en på knap 8.000 kr. og pensionister og kontanthjælpsmodtagere og arbejdsløse stort set ingenting måske ikke går igennem, illustrerer det meget tydeligt, hvad konsekvenserne er. Betaling i børnehaven, for sygeforsikringen og ældreplejen vil koste det samme for alle, og det er jo dem, der har de laveste indtægter, som er dem, der har mest behov for hjælp, især hvis vi kigger på sundhedsvæsenet, så uligheden i samfundet vil vokse voldsomt, hvis man gennemførte det her.

Det er også en politik, der er helt i overensstemmelse med det, som socialministeren fik på pulken for at sige, nemlig at en øget ulighed i samfundet kan skabe øget dynamik. Det må man jo ikke sige i Venstre – spørgsmålet er så, om Venstre alligevel vil lave politik sammen med mennesker, der vil føre en sådan politik.

De borgerlige og dem fra Ny Alliance påstår jo så, at mange flere vil komme i arbejde, hvis de kan beholde flere penge af det, de tjener. Man har jo afprøvet den mekanik sådan lidt nedefra, hvor man har barberet kontanthjælpen ned, har starthjælp, har lavet kontanthjælpsloft og 300-timers-regler, og det har vist sig, at det i hvert fald i den del af systemet ikke fungerer særlig effektivt.

Det er jo også sådan, at finansministeren sådan set har indset, at man nok ikke får dem, der allerede er i arbejde, til at arbejde mere ved at give dem skattelettelser. De fleste arbejder i dag så hårdt, at de nok hellere vil bruge en skattelettelser på at arbejde mindre. Og vi kan jo i hvert fald allerede nu se, hvordan mange offentligt ansatte vælger at være på deltid, fordi arbejdet er for hårdt. Der er også en række offentligt ansatte, som tvinges til at være på deltid, fordi fuldtidsjobbene ikke udbydes.

Det er derfor, Enhedslisten vil gå en helt anden vej. De mange milliarder kroner, vi har i